

CONTENT ANALYSIS CODE

การประชุมประชาคมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดลำปาง 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) ฉบับทบทวนปี 2564
ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เรืองสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ชุมชนจากฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

- 1.ลักษณะภูมิประเทศแบบภูเขาสูงส่งผลให้มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่อยู่เป็นจำนวนมาก เช่น น้ำตก น้ำพุร้อน ประกอบกับส่งผลให้ในช่วงฤดูหนาวมีสภาพภูมิอากาศที่เย็นสบาย ซึ่งเป็นเสน่ห์ดึงดูดสำคัญต่อการเข้ามาเที่ยวชมของนักท่องเที่ยว.....
- 2.ตำแหน่งภูมิศาสตร์ของจังหวัดลำปางตั้งอยู่ในพื้นที่จุดศูนย์กลางทางภาคเหนือตอนบนของประเทศ เป็นพื้นที่เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Location) ซึ่งสามารถเชื่อมโยงเส้นทางไปยังเมือง จังหวัด และภูมิภาคอื่นซึ่งมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของ จังหวัด อาทิ ด้านการท่องเที่ยว การประกอบธุรกิจบริการ การค้าการลงทุน และการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก และทางอากาศ เพื่อประโยชน์ต่อการเดินทางของประชาชนและการเชื่อมต่อการบริการ การขนส่งกระจายสินค้าของผู้ประกอบการต่างๆ.....
- 3.เสน่ห์แห่งวิถีการดำรงชีวิตในแบบดั้งเดิม (วิถีอัตลักษณ์ล้านนา) ควบคู่กับการสืบสานมรดกทางศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่มีมาช้านาน ซึ่งเป็นจุดเด่นและเป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ เชิงวัฒนธรรม เชิงนิเวศและผลิตภัณฑ์ทางภูมิปัญญาในรูปแบบต่างๆ โดยนำเสนอผ่านกิจกรรม เทศกาล และภูมิปัญญา ประเพณีพื้นถิ่น.....
- 4.ทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและเป็นวัตถุดิบหลักสำคัญในภาคอุตสาหกรรมหัตถกรรมพื้นถิ่น และการผลิตต่างๆ เช่นอุตสาหกรรมเซรามิก อุตสาหกรรมแปรรูปไม้เศรษฐกิจ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางหัตถอุตสาหกรรมต่างๆ.....
- 5.สถาบันการศึกษาทุกระดับ ในบทบาทหน้าที่ของการสนับสนุน การพัฒนาขับเคลื่อนด้านต่างๆของจังหวัดลำปาง ด้วยกระบวนการทางวิชาการ ในการแลกเปลี่ยนและสร้างองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรม และการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาจังหวัดในด้านต่างๆ เช่น ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการออกแบบและพัฒนาผลงานทางหัตถอุตสาหกรรม เป็นต้น.....
- 6.อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดในมุมมองภาพรวมยังอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากสภาพปัญหาหลายด้าน อาทิ.....
- ขาดการบริหารจัดการเรื่องตลาดแบบบูรณาการ สำหรับสินค้าหัตถอุตสาหกรรม สินค้าเกษตร สินค้าเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชุมชน ซึ่งก่อให้เกิดสินค้าล้นตลาด รวมถึงสินค้าเซรามิกที่มีปริมาณการจำหน่ายและความนิยมในสินค้าลดลง สินค้าอัตลักษณ์ลำปางจากผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมและหัตถอุตสาหกรรมมีจำนวนลดลง เนื่องจากปัจจัยต่างๆ อาทิ ภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจในภาพรวมอันส่งผลกระทบต่อต้นทุน ในการผลิต นวัตกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากวัสดุอื่นที่ถูกนำมาใช้ทดแทน เช่น สแตนเลส ภาชนะและบรรจุภัณฑ์ธรรมชาติ รวมถึงการตีตลาดของสินค้าจากต่างประเทศ (สินค้าเซรามิกจากประเทศจีน) ที่มีราคาไม่แพงและรูปแบบหลากหลายน่าสนใจอันส่งผลกระทบต่อความต้องการในแหล่งตลาดเพื่อขายสินค้าแห่งนี้ใหม่
- ขาดแรงงานทักษะฝีมือและความชำนาญเฉพาะด้าน เนื่องจากการเคลื่อนย้ายแรงงาน หรือการอพยพถิ่นฐานของประชาชนเพื่อหางาน ในพื้นที่เขตเมืองหลักของประเทศ รวมถึงประชากรวัยแรงงานลดน้อยลง ผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น.....
- 7.การบริหารจัดการโดยพื้นฐานของจังหวัด ที่ยังขาดการบูรณาการในทุกมิติอย่างมีประสิทธิภาพ.....
- ขาดการบริหารจัดการด้านระบบสาธารณูปโภคและระบบสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ยังขาดการวางแผน และการดำเนินงานเชิงบูรณาการ ร่วมกันอย่าถูกต้องเหมาะสม ระหว่างหน่วยงานรับผิดชอบด้านต่างๆในจังหวัดลำปาง
- ขาดระบบฐานข้อมูลกลางทางสังคมของจังหวัดที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน สำหรับนำไปวิเคราะห์หาแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาได้อย่างสอดคล้องตามข้อเท็จจริง
- 8.ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย เนื่องจากบุกรุกพื้นที่ป่าและการนำไม้หวงห้าม มาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว รวมถึงปัญหาการเผาป่า ซึ่งอัตราการปลูกทดแทนยังไม่สัมพันธ์กับจำนวนที่ถูกนำไปใช้และถูกทำลาย.....
- 9.การดำเนินงานของเครือข่ายภาคประชาชนในจังหวัดลำปาง ซึ่งมีอยู่ค่อนข้างมาก แต่ยังขาดการติดต่อประสาน เพื่อบูรณาการเชื่อมโยง กระบวนการดำเนินงานไปในทิศทางร่วมกันอย่างชัดเจน.....
- 10.การวิเคราะห์ศักยภาพของจังหวัดลำปางพบว่า โอกาสและศักยภาพของจังหวัดลำปางที่มีอยู่นั้น สามารถนำไปสู่การพัฒนาในด้านต่างๆ โดยสรุป คือ การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ โดยให้ความสำคัญกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น เน้นย้ำถึงความผูกพันของ นักท่องเที่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ให้นักท่องเที่ยวได้มีประสบการณ์แท้จริงจากการเรียนรู้ในพื้นที่ท่องเที่ยวทำให้เกิดความจดจำและประทับใจ ในแหล่งท่องเที่ยว และค่านึงถึงสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ รวมถึงการพัฒนาการผลิตสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรมหัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชน หัตถอุตสาหกรรม เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้า และพัฒนาให้ประชาชนมีสังคมและคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และสภาพแวดล้อมที่ดี.....
- 11.ยึดแนวทางการพัฒนาในทุกมิติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งนำมาสู่การให้นิยามภายใต้วิสัยทัศน์ “เมืองลำปางน่าอยู่ นครแห่งความสุข” ให้ความสำคัญในแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาขึ้น โดยมีเป้าหมายระยะแรกของการพัฒนาที่เน้นการพัฒนาภายใต้แนวคิด “ชุมชนวิถีพอเพียง เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์” และระยะที่ 2 พัฒนาไปสู่ “เมืองวัฒนธรรมที่มีความทันสมัย พัฒนาบนฐานของทุนทางสังคม วัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น เพื่อศักยภาพและขีดความสามารถสู่การแข่งขันในตลาดโลก Local to Global”.....
- 12.นโยบายของภาครัฐในการส่งเสริมและสนับสนุน การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี งานวิจัย และสร้างนวัตกรรมใหม่ๆเพื่อสามารถ นำมาใช้ประโยชน์ในด้านการสนับสนุนการผลิตทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจ รวมถึงภาคสังคมอย่างต่อเนื่อง.....
- 13.การเข้าสู่กลุ่มประเทศประชาคมอาเซียนและอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง ถือเป็นโอกาสที่สำคัญทางเศรษฐกิจ ที่จะขยายตลาดการค้า กระตุ้นการลงทุน โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์สำคัญของจังหวัดลำปาง เช่น สินค้าเซรามิก สินค้าผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม และ สินค้าเกษตรปลอดภัย.....
- 14.กระแสความตื่นตัวและการพัฒนาขับเคลื่อนของภาคประชาสังคม ในการมีส่วนร่วมพัฒนาไปทุกมิติ ที่มีเพิ่มมากขึ้นต่อเนื่องในประเทศ.....
- 15.สถานการณ์ด้านการเมืองและความมั่นคง ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ ที่มีความละเอียดอ่อนซับซ้อนของสภาพปัญหา ทั้งในด้านเสถียรภาพและความคิดเห็นที่แตกต่าง ส่งผลกระทบต่อความไม่มีเสถียรภาพของนโยบายในการพัฒนา ประกอบกับสงครามการค้าระหว่างประเทศมหาอำนาจ ซึ่งส่งผลต่อเศรษฐกิจโดยรวม และส่งผลกระทบต่อการลงทุนและการขยายตัวของเศรษฐกิจให้อยู่ใน ภาวะชะลอตัว ประกอบกับภาระหนี้สาธารณะ ที่มีผลต่อการขับเคลื่อนให้เศรษฐกิจไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง อันเป็นผลกระทบต่อเศรษฐกิจในระดับจังหวัด.....
- 16.ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านมลพิษทางอากาศ เช่นการบุกรุกพื้นที่ป่า การตัดไม้ทำลายป่า การเผาป่า ส่งผลให้แนวโน้มปัญหาหมอกควัน และฝุ่นละออง PM 2.5 ทั้งจากสภาพภูมิอากาศและการกระทำของมนุษย์ ส่งผลต่อสุขภาพทั้ง ระยะสั้นและระยะยาวโดยเฉพาะเด็กและคนชรา และกระทบต่อการท่องเที่ยวของจังหวัด.....
- 17.แนวโน้มของสถานการณ์เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลต่อโครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็กลดลง ทำให้จังหวัดลำปางขาดแคลนกำลังแรงงานการผลิต อันกระทบต่อการการผลิตขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดในอนาคต.....

CODING

CODING

การประชุมประชาคมรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดลำปาง 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) ฉบับทบทวนปี 2564 ในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เรืองสินค้าอัตลักษณ์อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรม ผลิตภัณฑ์ชุมชนจากฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

CO – THEME

THEME

A - สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรม ผนวกกับ ความโดดเด่นของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

B - สร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและผู้ประกอบการ เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงวิชาการ ไปสู่การปฏิบัติจริงในเชิงธุรกิจ

C - สนับสนุนการวิจัยและการออกแบบผลิตภัณฑ์

D - ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมผนวกกับวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

E - พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP เป็นของฝากของที่ระลึกระดับพรีเมียม

F - ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และบริการของกลุ่มธุรกิจเป้าหมาย วิสาหกิจชุมชน ด้วยฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรม

G - พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการ รวมทั้งกำหนดให้มีมาตรฐาน ธุรกิจภาคบริการตามมาตรฐานสากล

H - ส่งเสริมให้กลุ่มธุรกิจสร้างสรรค์ ได้รับการรับรองมาตรฐาน

I - จัดหาสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการตามแหล่งชุมชน แหล่งการค้าที่มี ศักยภาพ หรือแหล่งท่องเที่ยวต่างๆโดยต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงาน ท้องถิ่นทุกระดับ

J - จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ของท้องถิ่น ทั้งแบบ Online และ Offline

K - สนับสนุนการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เหมาะสม เพื่อขยายตลาดสินค้าและ บริการทั้งในและต่างประเทศ

L - สนับสนุนการสร้างสรรค์กิจกรรมในย่านพื้นที่การค้า (Creative Space)

- การวิจัยและพัฒนา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสามารถในการพัฒนา และสร้างสรรค์ผลงานผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 (ในกิจกรรมที่ 2 ของโครงการ) เพื่อทราบแนวโน้มรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม ของผู้บริโภค

- พัฒนาธุรกิจและเพิ่มมูลค่าสินค้า

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 (ในกิจกรรมที่ 2 ของโครงการ) เพื่อทราบทักษะ ภูมิปัญญาเชิงช่าง 4 ประเภทที่เอื้อต่อการนำไปสู่การออกแบบเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน

- การพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 (ในกิจกรรมที่ 2 ของโครงการ) เพื่อได้ผลิตภัณฑ์ หัตถอุตสาหกรรม จากการ ผสมผสานและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นถิ่นใน จังหวัดลำปาง ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม ในรูปแบบใหม่การส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมใน ท้องถิ่นให้มีสินค้ามากขึ้น รายได้เพิ่มขึ้นและได้ รูปแบบที่สามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดทาง ความคิด รวมถึงความร่วมมือกันระหว่างชุมชนในการ ผลิตขึ้นงาน

- พัฒนาตลาด

สมมุติฐาน การร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อผลักดันผลิตภัณฑ์ หัตถอุตสาหกรรมที่สร้างสรรค์ ผู้การจัดแสดงสินค้า และจัดจำหน่าย ให้เกิดรายได้เข้าสู่ชุมชน และกระตุ้น เศรษฐกิจให้กับจังหวัดและประเทศ

CODE

การประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP กลุ่ม (Quadrant D)
ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การตลาด

CO - THEME

THEME

การประชุมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพผู้ผลิต ผู้ประกอบการ OTOP กลุ่ม (Quadrant D) ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบรรจุภัณฑ์ การตลาด

1. ผลงานผลิตภัณฑ์ที่ได้มาจากอัตลักษณ์ชุมชนที่มีคุณค่า อันมาจากการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการต่อยอด และกรรมวิธีการผลิตด้วยมือ (Handmade) ทุกขั้นตอน มีความประณีตงดงาม ละเอียด มีความเป็นเอกลักษณ์ ความเป็นตัวตนตัวรับ(Original)..... A B C D E F
  2. ช่างฝีมือมีความสามารถเชิงช่าง และทักษะเฉพาะบุคคล มีเอกลักษณ์(เป็นงานศิลปะ) มีเทคนิคและเครื่องมือเป็นของตนเอง
สินค้าได้มีการพัฒนาแบบอยู่เสมอ สินค้าบางอย่างสามารถพัฒนา ปรับเปลี่ยนวัตถุดิบตามความต้องการของผู้บริโภคได้..... A B C D E F
  3. วัตถุดิบ(วัสดุพื้นถิ่น) และภูมิปัญญาท้องถิ่น ใช้วัสดุได้อย่างคุ้มค่า ทำให้ในท้องถิ่นและเป็นสิ่งที่ได้จากธรรมชาติ..... A B C E F
  4. ทำงานต่อเนื่องกันมายาวนาน หลายรุ่น ผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายรูปแบบ ดังนั้นคนในชุมชนจึงมีความใส่ใจในตัวผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ
มีความเข้าใจในวัสดุ สามารถอธิบายประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ได้ (ชาวบ้านทำเองทุกขั้นตอน)..... A B C E F
  5. เป็นผลิตภัณฑ์ที่แปลกใหม่ มีคุณภาพ มีหลากหลายแบบให้เลือก เก็บได้นาน และมีความคงทนแข็งแรง..... C D E F
  6. ผลิตภัณฑ์ผลิตได้ ด้วยต้นทุนที่ไม่สูงมากนัก ขั้นตอนการผลิตไม่ยุ่งยากมาก อันเกิดจากความชำนาญของคนในชุมชน..... C D E F
  7. งานไม่ละงานหิน ที่ใช้เทคนิคการกลึงเข้ามาช่วย(งานละเอียด) ทำให้ลอกเลียนแบบได้ยาก หรือใช้เศษวัสดุที่เหลือจากงานศิลปหัตถกรรม..... C D E F
  8. สินค้ารูปแบบมีขนาดไม่ใหญ่ สามารถซื้อเป็นของขวัญได้ และสินค้าบางประเภท เป็นสินค้าที่มีความจำเป็นในครัวเรือน..... C D E F
  9. ราคาไม่แพง ราคาจับต้องได้ มีคุณภาพ คุ้มค่า คุ้มราคา และบางสินค้าจะมีลูกค้าประจำ..... C D E F
  10. ช่างผู้ผลิตขาดทักษะในเรื่องศิลปะและการออกแบบ ขาดความคิดสร้างสรรค์ รูปแบบผลิตภัณฑ์จึงไม่มีการพัฒนาให้เหมาะสมกับปัจจุบัน..... A B C D E F
  11. ผลิตได้ช้าเพราะใช้ฝีมือ ใช้ภูมิปัญญาและทักษะเชิงช่างในการผลิต แต่ไม่สามารถเพิ่มราคาสินค้าได้..... C D F
  12. วัสดุในการผลิตเช่นไม้ หวาย มีราคาที่สูงขึ้น แต่สินค้าไม่สามารถเพิ่มราคาได้ ตามวัสดุที่แพงขึ้น..... C D F
  13. ใช้เวลานานในการผลิตสินค้า กำลังในการผลิตต่ำและผลิตได้จำนวนจำกัด เพราะทำงานด้วยมือ Handmade ไม่มีจำนวนคน(ช่าง)ที่เพียงพอ..... C D F
  14. ผลิตภัณฑ์ที่หลุดรอดหากรรมส่วนใหญ่แยกการผลิต ไม่มีการรวมกลุ่ม กลุ่มชุมชนขาดการติดต่อร่วมมือและประสาน ต่างคนต่างทำ
ไม่มีการจัดกลุ่มหรือร่วมกันทำงานระหว่างชุมชน..... A B C F
  15. ปัญหาจากการคัดลอก และเลียนแบบผลงาน งานผลิตภัณฑ์ที่ได้ซ้ำกับผลิตภัณฑ์ของชุมชนอื่นๆ / ไม่ได้รับการลิขสิทธิ์บัตร, ลิขสิทธิ์
โดน Copy และง่ายต่อการลอกเลียนแบบสินค้า / สินค้าที่ดัดลอกเลียนแบบใช้วัสดุที่ต่ำกว่า จึงสามารถขายได้ในราคาที่ต่ำกว่า..... A B C D E F
  16. ปัญหาจากวัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน วัตถุดิบในท้องถิ่นที่มีเริ่มลดลง เหลือน้อยลง และเริ่มหายาก..... A B C F
  17. จำหน่ายได้แต่ลูกค้าเดิมและกลุ่มคนที่รู้จัก (พ่อค้าคนกลางหน้าเดิม) และถ้าไม่มีออเดอร์ (Order) จะสั่งผลิตไม่มากนัก มีการแข่งขันทาง
การตลาดสูง คู่แข่งในตลาดมีมาก ผลงานไม่มีสถานที่หรือแหล่งจำหน่ายสินค้าที่ชัดเจน ผลิตภัณฑ์แล้วไม่สามารถจำหน่ายได้ ขาดการ
ประชาสัมพันธ์ เพื่อการขยายตลาด) ขาดบุคลากรด้านการขาย Social Media ขาดต้นทุนในการสนับสนุน ที่จัดจำหน่ายมีน้อย
ต้องหาตลาดเอง มีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก ไม่มีตัวแทนจำหน่าย ผลิตภัณฑ์ใหม่ไม่ค่อยมีใครรู้จัก ไม่มีหน่วยงานมาสนับสนุนเท่าที่ควร..... A B C G I J K L
  18. ขาดงบประมาณในการต่อยอดผลิตภัณฑ์ เนื่องจากการสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ มีความเสี่ยงและมีการลงทุนที่สูง..... A C D E F
  19. สินค้าบางอย่างมีราคาที่แพงกว่าสินค้าที่มาจากกระบวนการอุตสาหกรรม ไม่สามารถสร้างผลงานออกมาได้เหมือนกันทั้งหมดเพราะทำด้วยมือ..... A C D E F
  20. ช่างฝีมือเหลือน้อยลงและมีอายุมากขึ้น ขาดแรงงานในการผลิต (ลูกหลานไม่รับช่วงต่อ ไม่มีความสืบทอดทักษะภูมิปัญญา) การผลิตจึงล่าช้า..... A C E F
  21. ต้นทุนสูงขึ้น (ค่าวัสดุ, ค่าน้ำมัน) การขนส่งลำบาก ยากให้มีการลดต้นทุนให้ต่ำลง..... A C D F
  22. สามารถรับราคาจำหน่ายได้ (บางสินค้าจำเป็นต้องมีบางผลิตภัณฑ์ทำให้ต้นทุนสูงขึ้น) ตามกลไกการขอการรับรอง มาตรฐานผลิตภัณฑ์
ชุมชน (มผช.) และงานขนาดไม่ใหญ่สามารถนำไปจำหน่ายได้หลายที่..... A C D F G H
  23. วัสดุและเทคนิคเชิงช่างเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตัว เป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภค จึงพอมีช่องทางในการจำหน่ายมีลูกค้าของสินค้า มีการยอมรับ
จากผู้บริโภค มีคุณภาพ วัสดุที่หาได้ในท้องถิ่นและสินค้าบางอย่างมีอยู่เพียงเดียว (ดินเซรามิกสีและหินที่เมื่อก่อน) ซึ่งหาไม่ได้จากจังหวัดอื่นๆ..... A B C D E F
  24. ต้องมีเงินทุน กลุ่มต้องมีความพร้อม ต้องมีความร่วมมือกัน และมีแนวทางการจัดกลุ่ม OTOP ลำบากมาพัฒนาฟื้นฟูใหม่..... A B C G
  25. ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ และหน่วยงานในพื้นที่ ในด้านความรู้การประยุกต์ต่อยอดจากที่มีสินค้าอยู่เดิม และมีการจัดประชุมให้ความรู้
ในเรื่องศิลปะและการออกแบบ การอบรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การศึกษาฐานนอกสถานที่จากสินค้าแบบอื่นๆ รวมถึงควรเพิ่มเติมการประชุม
การพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลุดรอดหากรรมและสินค้าอยู่เป็นระยะ และประเมิน ติดตามผลอย่างสม่ำเสมอ..... A B C D E F
  26. สามารถพัฒนาต่อยอดสินค้า สามารถแตกสายในการผลิตสินค้าจากการพัฒนาได้อย่างหลากหลาย และ ส่งเสริมการขายช่องทาง ทางธุรกิจ
ได้อีกมาก โดยสามารถประยุกต์และพัฒนาผลิตภัณฑ์เดิม ให้เป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ได้อย่างเสมอ เช่นงานจักสานสามารถแปรรูปได้หลากหลาย
ลักษณะ รวมถึงการแสวงหาวัสดุอื่นๆมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้..... B C D E F
  27. มีโอกาสสามารถเพิ่มช่องทางทางการตลาดได้ เช่นขายใน Website และสื่อSocial..... G J K
  28. มีการนำเศษที่เหลือจากการผลิตงานหัตถกรรม นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน (เศษไม้, เศษหิน) มีโอกาสเพิ่มยอดขายให้สูงขึ้น..... A B C D
  29. ต้องทำให้สินค้าได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือการคัดสรรหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทยเพื่อเพิ่มโอกาสในการจัดจำหน่ายสินค้า..... F G H
  30. มีนโยบายของประเทศ ในการสนับสนุนการท่องเที่ยวเมืองรอง..... A C I J L
  31. สามารถจำหน่ายหรือ ขยายตลาดไปทั่วประเทศหรือต่างประเทศ จะเป็นโอกาสเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้าได้อีกมาก..... I J K L
  32. สินค้าชิ้นเล็ก น้ำหนักแตกต่างกันจะสามารถจำหน่ายได้ดี เช่น งานปิ่นหมี่ งานสกรางค์ งานลอยกระทง เป็นต้น..... C D E F
  33. การ Copy สินค้า ยกต่อการหนี ซึ่งการตลาดที่มีสินค้าเหมือนกัน ทำให้มีการตัดราคาขายเกิดขึ้น คู่แข่งเก่งและมีทุนที่มากกว่า..... C D E F
  34. สมาชิกกลุ่มขาดความรู้ การพัฒนาในด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิตและความรู้ทางการตลาด และธุรกิจ รวมถึงในการพัฒนา
ไม่มีเครื่องจักรหรือเทคนิคใหม่ๆในการสร้างสินค้า (ไม่มีเครื่อง CNC เครื่อง Lacer Cutting)..... C D E F
  35. ไม้ทราบความต้องการตลาดและความต้องการของผู้บริโภคได้ชัดเจน..... A B C E F
  36. มีการหางานในจังหวัดลำปางค่อนข้างลำบาก ลูกค้าจึงมาซื้อสินค้าจากชุมชนได้ลำบากและไม่มีแหล่งที่จัดจำหน่ายในเมือง..... A B I L
  37. เก็บรักษาสินค้าได้ยาก (บางชนิดสินค้า) เสียก่อนการขึ้นรา หรือมอด เมื่อเก็บไว้นานๆเนื่องจากเป็นวัสดุธรรมชาติ อันมาจากสภาพ
ภูมิอากาศ ฝน อากาศชื้น ส่งผลต่อการผลิตสินค้า (ฤดูฝนมีผลต่อการผลิตสินค้า)..... A B C
  38. วัสดุไม่เพียงพอ วัสดุบางอย่างต้องเดินทางไกล ต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมากขึ้น ราคาวัสดุที่สูงขึ้น และวัสดุเริ่มหายากลำบาก
(ไม่พอหาได้มากขึ้น) ทำให้ผลิตได้ในปริมาณน้อย รวมถึงอุปกรณ์ต่างๆในจังหวัดลำปางไม่เพียงพอ เช่น Joint กาว แต่ถ้ามีคุณภาพสูงจะ
มีราคาแพง แม้ว่าปัจจุบันวัสดุบางประเภทเข้ามาทดแทนการผลิตได้เช่น เส้นพลาสติกที่แข็งแรงไปไม่สามารถจักสานได้ และใช้งานไม่เหมาะสม..... A B C D
  39. ความคุ้นเคย ทักษะดี ความเข้าใจ และความเชื่อเดิมของผู้บริโภคอาจของที่ดีต่อเป็นของที่ผลิตจากโรงงานอุตสาหกรรม และผู้บริโภค
ในตลาดยึดติดกับสินค้าราคาถูก ไม่มีถึงประโยชน์การใช้งาน..... A C E F
  40. ต้องการผู้นำและการสนับสนุน ปัญหาขาดเงินทุนในการพัฒนาสินค้า ขาดสถานที่ในการจัดจำหน่าย ไม่มีตลาดที่แน่นอน แม้ว่าบางกลุ่มมี
การเปิดหน้าร้านเอง แต่ต้องจัดของ วางของ และเก็บร้านทุกวัน ไม่คุ้มกับเวลาและขายสินค้าไม่ได้..... A B C G H I J K L
  41. จักตุนทุนที่ต่ำจึงไม่สามารถปรับราคาขายให้สูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจได้ ต้องทำการออกแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ แต่ต้องลงทุนที่สูงมาก..... B C D E F
  42. ไม่มีเวลาไปจำหน่ายสินค้าในต่างจังหวัดบ่อยๆ เนื่องจากต้องผลิตสินค้า (สินค้าผลิตได้ช้า เพราะเป็นงาน(Handmade) ใช้มือในการผลิต
ทุกขั้นตอน จึงใช้เวลานานเกินไป..... G H I J K L

A

สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรม ผนวกกับ
ความโดดเด่นของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

B

สร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและผู้ประกอบการ —
เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงวิชาการ ไปสู่การปฏิบัติจริงในเชิงธุรกิจ

C

สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์

D

ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมผนวกกับวัฒนธรรมและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่า

E ●

พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP เป็นของฝากของที่ระลึกระดับพรีเมียม

F

ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และบริการของกลุ่มธุรกิจเป้าหมาย
วิสาหกิจชุมชน ด้วยฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรม

G

พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการ รวมทั้งกำหนดให้มีมาตรฐาน
ธุรกิจภาคบริการตามมาตรฐานสากล

H

ส่งเสริมให้กลุ่มธุรกิจสร้างสรรค์ ได้รับการรับรองมาตรฐาน

จัดหาสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการตามแหล่งชุมชน แหล่งการค้าที่มีศักยภาพ หรือแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ โดยต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานท้องถิ่นทุกระดับ

J ○

จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ของท้องถิ่น ทั้งแบบ Online และ Offline

K

สนับสนุนการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เหมาะสม เพื่อขยายตลาดสินค้าและบริการทั้งในและต่างประเทศ

L

สนับสนุนการสร้างสรรค์กิจกรรมในย่านพื้นที่การค้า (Creative Space)

- การวิจัยและพัฒนา

วัด

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1

เพื่อทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสามารถในการพัฒนา
และสร้างสรรคผลงานผลิตภัณฑ์ทดตสาหรรม

๖๓

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 (ในกิจกรรมที่ 2 ของโครงการ)
เพื่อทราบแนวโน้มรูปแบบผลิตภัณฑ์हतอุตสาหกรรม
ของผู้บริโภค

- พัฒนารูปร่างและเพิ่มมูลค่าสินค้า

๒
วัด

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 (ในกิจกรรมที่ 2 ของโครงการ)
เพื่อทราบทักษะ ภูมิปัญญาเชิงช่าง 4 ประเภทที่เอื้อต่อ
การนำไปสู่การออกแบบเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน

- การพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน

၁၆၃

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 (ในกิจกรรมที่ 2 ของโครงการ) เพื่อได้ผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม จากการผสมผสานและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นถิ่นในจังหวัดลำปาง ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมในรูปแบบใหม่การส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมในท้องถิ่นให้มีสินค้ามากขึ้น รายได้เพิ่มขึ้นและได้รูปแบบที่สามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดทางความคิด รวมถึงความร่วมมือกันระหว่างชุมชนในการผลิตขึ้นงาน

- พัฒนาลวดลาย

สมมติฐาน

การร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อผลักดันผลิตภัณฑ์
หัตถอุตสาหกรรมที่สร้างสรรค์สู่การจัดแสดงสินค้า
และจัดจำหน่ายให้เกิดรายได้เข้าสู่ชุมชน และกระตุ้น
เศรษฐกิจให้กับจังหวัดและประเทศ

CONTENT ANALYSIS

CODE

CO – THEME

THEME

โครงการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย (OTOP Product Champion : OPC) ประจำปี 2562 ระดับจังหวัด

จัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) รับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม

ร่วมกับกลุ่มศิลปหัตถกรรมทั้ง 4 ชุมชน (เป็นกลุ่มชุมชนที่คัดเลือกนำภูมิปัญญามาใช้พัฒนาร่วมกัน)

การสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ในสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดลำปาง

โครงการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี 2562 เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาโครงการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล	C G H I
หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทยมีองค์ประกอบ 3 ส่วนดังนี้	A C D E
ส่วน ก. ด้านผลิตภัณฑ์และความเข้มแข็งของชุมชน	
ด้านการผลิต / ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ / ด้านความเข้มแข็งของชุมชน	
ส่วน ข. ด้านการตลาดและความเป็นมาของผลิตภัณฑ์	C D F
ด้านการตลาด / ด้านความเป็นมาของผลิตภัณฑ์ เรื่องราวของผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น / เอกลักษณ์ของท้องถิ่น	
ส่วน ค. หลักเกณฑ์การพิจารณาด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์	C D E
ด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์ / มีความประณีต เรียบร้อยในการผลิต / รูปลักษณ์โดยรวม / การออกแบบ / ความเข้ากันได้ขององค์ประกอบต่างๆ อันมาจาก กรณีใช้ภูมิปัญญาเดิมและกรณีแนวคิดสร้างสรรค์ / คุณสมบัติที่ผลิตภัณฑ์นั้นพึงมี / คุณภาพของวัสดุ / วัตถุดิบที่ใช้ / ความมีเอกลักษณ์ในการออกแบบ / การใช้งาน	
และการปฏิบัติงานต้องสอดคล้องกับเกณฑ์ เรือนไขของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ของกลุ่มผลิตภัณฑ์ที่รับการพัฒนา	C G H I
ผลสรุปและข้อเสนอแนะการประชุมกลุ่มย่อย โดยสรุปผลเป็นรายชื่อดังนี้	
1.ในการทำงานจากภูมิปัญญาทุกกลุ่ม ควรใช้เทคนิคดั้งเดิม (การทำงานด้วยมือ) ให้มากที่สุด	A B C
2.ทุกภูมิปัญญาควรใช้ทรัพยากรพื้นถิ่น และวัสดุธรรมชาติให้เกิดความคุ้มค่าให้มากที่สุด (ไม้ หิน หวาย ไม้ และดิน)	A B C
3.ทุกภูมิปัญญาควรนำทักษะเชิงช่างมาใช้ให้เกิดประโยชน์ แต่ต้องไม่ควรมากเกินความจำเป็น	A B C
4.ควรมีการออกแบบและพัฒนา รูปแบบของผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาให้แตกต่างออกไป เพื่อลดความซ้ำซ้อนและสินค้าที่เหมือนกัน กับชุมชนในจังหวัดอื่นๆ ที่มีภูมิปัญญาเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน หากตลาดผู้บริโภคไม่กว้าง	A B C D F
5.ผลิตภัณฑ์และสินค้าประเภทของตกแต่งบ้าน ควรเพิ่มประโยชน์ใช้สอย เพื่อเพิ่มมูลค่าสำหรับผู้บริโภค	C D F
6.ควรออกแบบผลิตภัณฑ์หรือสินค้า ที่มีความจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน (ผู้บริโภคจะมีตระวังในการใช้จำนวนมากขึ้น)	C D F
7.พัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม ตามเกณฑ์และเงื่อนไข ของการรับรองมาตรฐานชุมชน และ OTOP Product Champion	B C G H
8.การพัฒนาผลงาน ผู้วิจัยต้องทำความเข้าใจกับช่างผู้ผลิต ต้องเรียนรู้และเข้าใจทัศนคติ แนวคิด และความต้องการของช่างควบคู่ไปกับการพัฒนา (ช่าง = ศิลปิน ต้องทำความเข้าใจ ผลงานที่ได้ต้องมีพึงพอใจของช่างผู้ผลิตประกอบด้วย)	A B C
9.ผลงานที่ได้ ต้องมีคุณค่าและความคุ้มค่า	B C D E F
10.ในการออกแบบและพัฒนาผลงานใหม่นั้น เป็นเรื่องยากต่อการผลิต ทั้งความเข้าใจในแบบ กระบวนการทำงานที่หลากหลายขั้นตอน และค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าปกติ ดังนั้นผลงานใหม่ที่ต้องมีความแปลกใหม่ น่าสนใจ และสามารถพัฒนาต่อยอดเป็นผลงานอื่นๆได้อย่างต่อเนื่อง	A B C D E F
11.ในงานแกะสลักไม้ ควรใช้ไม้ฉำฉาในการทำงาน เพราะเป็นวัสดุที่มีในชุมชน แต่ข้อเสียคือในฤดูร้อนไม้จะมีการแตกร้าว	A B C
12.อย่าพัฒนาเปลี่ยนแปลงจนเกินไป ให้คงความเป็นเอกลักษณ์เดิมไว้ หรือถ้าเป็นสิ่งใหม่ต้องอยู่ภายใต้กรรมวิธีการผลิตแบบเดิม	C D F
13.ในการสร้างสรรค์ควรหาจุดร่วมของการผสมผสานภูมิปัญญาเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ หรือการนำวัสดุทางธรรมชาติมาใช้ร่วมกันในการออกแบบ เช่นวัสดุหวาย ไม้ไผ่ เป็นต้น แต่ถ้ามีวัสดุทางอุตสาหกรรมเข้ามาร่วมได้แต่ไม่ควรมากจนเกินไป	A B C D F
14.ในงานแกะสลักหิน ส่งผลถึงสุขอนามัยของผู้ผลิต และวัสดุหินที่หาได้ยาก ดังนั้นผลงานที่ได้ต้องคุ้มค่าและก่อเกิดประโยชน์ให้มากที่สุด	A B C
15.งานแกะสลักหิน ในการทำงานหินมีความแตกต่างกัน ไม่สามารถซ่อมแซมได้ รวมถึงเงื่อนไขในการแกะสลักนั้นไม่สามารถทำงาน แกะสลักหินให้มีความยาวและความเร็วได้มากนัก เพราะหินจะหักตามน้ำหนักของตัววัสดุเอง	A B C
16.นำเศษหินที่เหลือจากการผลิตครกหินมาใช้ประโยชน์ เพราะเศษหินที่เหลือมีจำนวนมากในชุมชน ไม่ได้ใช้ประโยชน์ใดๆ	A B C D
17.การพัฒนางานเครื่องปั้นดินเผา ควรศึกษาผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่แล้วนำไปพัฒนาต่อได้	A B C
18.งานเครื่องปั้นดินเผา ควรเน้นถึงความเป็นลักษณะโบราณ มีความเชื่อเรื่องวัฒนธรรม เช่น ขุดแจกัน กระถางรูป ขุดหิ้งพระ และชุดสักการบูชาต่างๆเพราะเป็นสิ่งที่มีการผลิตอยู่ตลอด (เป็นสังคัมเมืองพุทธ)	A B C E F
19.ในการนำเอาเครื่องปั้นดินเผาไปร่วมกับภูมิปัญญาหรือวัสดุอื่นๆ ต้องทำความเข้าใจคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะ เพราะวัสดุมีความเปราะบาง แตกหักง่าย การนำไปผสมผสานควรคำนึงถึงงานเซรามิกส์เป็นตัวตั้งและนำวัสดุ ภูมิปัญญาอื่นๆเข้ามาประกอบ	A B C
20.ในการจักสาน รูปแบบเดิมยังคงจำหน่ายได้ดีกว่ารูปแบบใหม่ๆ การใช้เอกลักษณ์ยังเป็นจุดขายได้ดี	A B C F
21.วัสดุในการจักสานมีต้นทุนที่สูง ผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบต้องมีความเหมาะสมและจำหน่ายได้ในราคาที่ดี	A B C
22.วัสดุทางธรรมชาติ เช่น หวาย และไม้ไผ่ จะมีมูลค่าและความน่าสนใจสูงกว่าเส้นพลาสติก หรือวัสดุทางอุตสาหกรรมอย่างมาก	A C D
23.ควรนำผลผลิตดั้งเดิม คือการจักสานลายเกลียว ลายเกลียวสามเหลี่ยม ลายดอกพิกลและลายดอกจอก มาใช้สร้างสรรค์ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ เป็นการนำผลผลิตจักสานดั้งเดิมแต่นำมาใช้ประกอบ พัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เกิดรูปแบบชิ้นงานใหม่ๆ	C D E F
24.ในการจักสานควรต้องมีความถี่ และมีลวดลายที่ชัดเจน จึงจะสามารถนำไปประกอบร่วมกับผลิตภัณฑ์อื่นๆได้	B C D
25.เซรามิกสามารถประยุกต์เข้ากับการจักสาน เซรามิกสิ่งจะต้องมีพื้นที่ส่วนที่จักสานมากเพียงพอสำหรับนำมือเข้าไปจักสานได้	B C D
26.วัสดุหินมาใช้ในการประยุกต์หรือแกะสลัก ขนาดความยาวไม่ควรเกิน 20 ซม.และกว้างไม่เกิน 5 ซม.	A B C
27.ในการกลึงไม้แล้วทำการเจาะส่วนใดๆเจาะ จะต้องไม่แห้งเสียก่อน เพราะไม่จะมีการหดตัวถ้ายังมีความชื้น	A B C
28.เวลาแกะสลักไม่ต้องแกะสลักตามลายไม้เท่านั้นไม่ควรงัดตามขวาง ไม่สักเป็นไม้เนื้อแข็งแต่เนื้อไม้มีลักษณะที่เปราะ	A B C
29.วัสดุหินแกะสลักให้มีความโค้งได้ยาก ไม่ควรใช้วิธีนี้ในการออกแบบ	A B C
30.การนำอัตลักษณ์ของลำปาง หรืออัตลักษณ์ของทางภาคเหนือมาใช้ในการออกแบบและพัฒนา มีความน่าสนใจ	A B C E F
31.การร่วมมือกัน(การทำงานแบบรวมกลุ่ม)ในการผสมผสานภูมิปัญญา และวัสดุทางธรรมชาติ มีความน่าสนใจมาก	
นำไปสู่แนวคิดใหม่ ช่างได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และวิธีการสร้างสรรค์ผลงานให้เกิดความแตกต่างได้	A B C

การสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องและรับผิดชอบต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ในสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดลำปาง

1.การพัฒนาต้องคำนึงถึงคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะของวัสดุ (วัสดุไม้ หิน เครื่องปั้นดินเผา และไม้ไผ่) รวมถึงความสามารถทักษะเชิงช่างเป็นหลัก เพื่อศึกษาแนวคิดการผสมผสาน ทั้งจากตัววัสดุและทักษะเชิงช่างได้อย่างเหมาะสม (ทั้งส่วนความแข็งแรงของโครงสร้างความเป็นไปได้ในการผสมผสาน สวยงาม ความน่าสนใจ และการนำวัสดุ รวมถึงทักษะเชิงช่างมาใช้ประโยชน์ในการสร้างสรรค์ให้มากที่สุด

2.พัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ 1) การต่อยอดและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเดิม เพื่อเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถกรรมที่มีในชุมชนให้มีการต่อยอดและส่งเสริมผลิตภัณฑ์เดิมที่ยังคงเป็นที่นิยมสามารถจำหน่ายได้ เป็นการพัฒนามรดกฐานเดิมที่มีอยู่

2) การพัฒนาและสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ใหม่ เป็นแนวคิดนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรมให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมที่น่าสนใจ แตกต่างจากผลิตภัณฑ์เดิมและเป็นการสร้างโอกาสทางการตลาด

3.การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม จากการผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลายนั้น จำเป็นต้องทำการพัฒนานในแต่ละกลุ่ม (ทำการแยกกลุ่ม) โดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มและในแต่ละกลุ่มชุมชนนั้นเป็นหัวหน้ากลุ่มในแต่ละหัตถกรรมที่ตนเองชำนาญ

4. การพัฒนาผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมต่อ 1 ผลิตภัณฑ์ ไม่มีความจำเป็นต้องใช้ภูมิปัญญาทั้ง 4 กลุ่ม ประยุกต์ตามความเหมาะสม

- A

- สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรม ผนวกกับ

ความโดดเด่นของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- B

- สร้างความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและผู้ประกอบการ

เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้เชิงวิชาการ ไปสู่การปฏิบัติงานจริงในเชิงธุรกิจ
- C

- สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์
- D

- ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมผนวกกับวัฒนธรรมและ

ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- E

- พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ OTOP เป็นของฝากของที่ระลึกระดับพรีเมียม
- F

- ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า และบริการของกลุ่มธุรกิจเป้าหมาย

วิสาหกิจชุมชน ด้วยฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรม
- G

- พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการ รวมทั้งกำหนดให้มีมาตรฐาน

ธุรกิจภาคบริการตามมาตรฐานสากล
- H

- ส่งเสริมให้กลุ่มธุรกิจสร้างสรรค์ ได้การรับรองมาตรฐาน
- I

- จัดหาสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการตามแหล่งชุมชน แหล่งการค้าที่มี

ศักยภาพ หรือแหล่งท่องเที่ยวต่างๆโดยต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานท้องถิ่นทุกระดับ
- J

- จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ของท้องถิ่น ทั้งแบบ Online และ Offline
- K

- สนับสนุนการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่เหมาะสม เพื่อขยายตลาดสินค้าและ

บริการทั้งในและต่างประเทศ
- L

- สนับสนุนการสร้างสรรค์กิจกรรมในย่านพื้นที่การค้า (Creative Space)
- การวิจัยและพัฒนา

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1

เพื่อทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อ ความสามารถในการพัฒนา

และสร้างสรรค์ผลงานผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 (ในกิจกรรมที่ 2 ของโครงการ)

เพื่อทราบแนวโน้มรูปแบบผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม

ของผู้บริโภค
- พัฒนาธุรกิจและเพิ่มมูลค่าสินค้า

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 (ในกิจกรรมที่ 2 ของโครงการ)

เพื่อทราบทักษะ ภูมิปัญญาเชิงช่าง 4 ประเภทที่เอื้อต่อการ

การนำไปสู่การออกแบบเชิงสร้างสรรค์ร่วมกัน
- การพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 (ในกิจกรรมที่ 2 ของโครงการ)

เพื่อได้ผลิตภัณฑ์ หัตถอุตสาหกรรม จากการ

ผสมผสานและการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาพื้นถิ่นใน

จังหวัดลำปาง ให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรม

ในรูปแบบใหม่การส่งเสริมงานศิลปหัตถกรรมใน

ท้องถิ่นให้มีสินค้ามากขึ้น รายได้เพิ่มขึ้นและได้

รูปแบบที่สามารถนำไปพัฒนาและต่อยอดทาง

ความคิด รวมถึงความร่วมมือกันระหว่างชุมชนในการ

ผลิตชิ้นงาน
- พัฒนาตลาด

สมมุติฐาน

การร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อผลักดันผลิตภัณฑ์

หัตถอุตสาหกรรมที่สร้างสรรค์ ผู้การจัดแสดงสินค้า

และจัดจำหน่าย ให้เกิดรายได้เข้าสู่ชุมชน และกระตุ้น

เศรษฐกิจให้กับจังหวัดและประเทศ